

תת"ע 3137/05/19 - מדינת ישראל נגד הילה זיסמן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3137-05-19 מדינת ישראל נ' הילה זיסמן
תיק חיצוני: 90119416494

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	הילה זיסמן

החלטה

הנאשמת נשפטה בהיעדרה ביום 11.6.19 לאחר שזומנה כדין לדיון ולא התייצבה.

כיום עותרת הנאשמת לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרה וטוענת כי לא ידעה כלל על מועד הדיון ולכן לא התייצבה וכן כי ביקשה להישפט מכיוון שלא ביצעה את העבירה.

המאשימה מתנגדת לבקשה ומפנה לאישור המסירה הקיים בתיק.

עיון באישור המסירה מלמד כי הוא אכן נשלח לכאורה לכתובתה הרשומה של הנאשמת (וזו אינה טוענת אחרת) וכי אף צוין על גבי אישור המסירה מספר ת"ז של הנאשמת וניתן להיווכח במועד המסירה, בסניף הדואר הרבילנטי (אור עקיבא) ובחתימת המוסרת.

תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, קובעת חזקת מסירה, מקום בו ההזמנה לדין נשלחה בדואר רשום, אלא אם הנאשמת תוכיח כי לא קיבלה את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו. זאת לא עשה הנאשמת. הנאשמת כלל וכלל לא התמודדה עם אישור המסירה או עם תוכנו ופרט להעלאת טענה כללית כי לא ידעה על מועד הדיון לא התייחסה לכך. אין באמור כדי לסתור את חזקת המסירה (ר' עפ"ת 37016-12-18 נבואני נ' מדינת ישראל [25.12.18]).

גם בטענתה הכללית כי לביקש להישפט מכיוון שלא ביצעה את העבירה אין כדי לסייע לנאשמת. "לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו (חשש לעיוות דין- א"ל), במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד סאלם [25.3.18]).

סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ג' אלול תשע"ט, 03 ספטמבר 2019, בהעדר
הצדדים.